

Име

Държавно лесничество "Шумен", административна принадлежност РУГ - Шумен. Лесоустройствен проект 2002 година, ревизионен период 1992-2001.

Местонахождение

ДЛ "Шумен" носи името на селището, в което се намира седалището на неговото административно управление. Според горско-стопанското деление на страната, лесничеството се числи към РУГ - Шумен. На север ДЛ "Шумен" граничи с ДДС "Паламара", на изток с ДЛ "Нови Пазар", на югоизток с ДЛ "Провадия", на юг с ДЛ "Смядово", на югозапад с ДЛ "Велики Преслав", на запад с ДЛ "Търговище" и на северозапад с ДЛ "Разград".

Разположено е в Североизточна България, Шуменска област и обхваща землищата на:

Община Гара Хитрино - землища на селата Байково, Близнаци, Висока поляна, Върбак, Гара Хитрино, Длъжко, Добри Войниково, Единаковци, Живково, Звезгор, Иглика, Калино, Каменяк, Равнец, Развигорово, Сливак, Становец, Студеница, Тервел, Трем.

Община гр. Шумен - землищата на селата Белокопитово, Васил Друмев, Велино, Ветрище, Вехтово, Градище, Дибиш, кв. Дивдядово, Друмево, Ивански, Илия Блъсково, Кладенец, Костена река, Коньовец, Лозево, кв. Макак, Малката мера, Мараш, кв. Мътница, Новосел, Овчарово, Панайот Волово, Радко Димитриево, Салманово, Средня, Струино, Царев брод, Черенча, гр. Шумен.

Общо в района на лесничеството са разположени 49 селища.

Географско положение

Територията на ДЛ "Шумен" се намира в източната част на Дунавската равнина и заема южните краища на Лудогорието, известни в морфоструктурно отношение като Севернобългарска подутина. Според горскорастителното райониране попада в Мизийската горскорастителна област, подобласти на Шуменско-Провадийските плата и Лудогорие.

Формата на лесничеството е неправилна геометрична фигура, чиято дълга ос има дължина около 43 км в посока север-юг. Най-широката част е около 28 км (по линията Студеница-Живково). Горският фонд се състои от отделни комплекси, пръснати сред работни земи, с различна форма и големина.

Общата площ на Държавно лесничество "Шумен" е 16532,4 ха, от която 15841,7 ха дървопроизводителна площ.

Релеф

Релефът на територията на ДЛ "Шумен" е хълмист и еднообразен. Известно различие се наблюдава между северната част и централните и южни райони. Северно от линията Градище-Царев брод теренът е по-заоблен и проходим, доловете не са силно връзани, а разликите в надморските височини са незначителни.

Южно от тази линия склоновете са къси, но доста стръмно се вдигат нагоре, като в горните си части преминават в плата. Твърде характерни в това отношение са Шуменското възвишение и склоновете в района на Градище-Черенча. Теренът е по-силно пресечен и нарязан от дерета и падини.

Преобладаващи за лесничеството са равнинно-хълмистите терени. Най-високата кота в района на лесничеството - 502 м н.в., се намира на Шуменското плато в местността "Търнов табия", а най-ниската - 60 м н.в., при течението на р.Голяма Камчия, южно от с.Ивански.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	2913,8	18,4
полегато (5-10)	5173,2	32,7
наклонено (11-20)	6222,2	39,2
стръмно (21-30)	1339,8	8,5
мн.стръмно (над 31)	192,7	1,2
Общо:	15841,7	100,0

Хидроложки условия

Хидроложките условия в района на ДЛ "Шумен" са лоши. Постоянни водни течения почти липсват. Доловете са къси и безводни.

Най-голямото водно течение с постоянен воден отток е **р. Голяма Камчия**. Тя протича в южната част, но твърде далеч от горските масиви, за да оказва някакво влияние.

Друго по-значително водно течение е притокът на р.Провадийска - **Костена река**. Протича в югоизточната част на лесничейството. Бреговете ѝ са стръмни, на места със свлачища, а през лятото водата в нея силно намалява. Няма пороен характер.

Комплексите в северната част на ДЛ "Шумен" се пресичат от многобройни къси и сухи падини. Изворите намаляват по брой и дебит в посока юг-север. Дълбочината на подпочвените води също расте от юг към север. По правило те са на голяма дълбочина и са недостъпни за корените на дървесната растителност.

Източници на почвената влага са главно падащите валежи. Неравномерното им разпределение през годината се отразява неблагоприятно върху растежа и производителността на дървостойките.

Геоложки строеж

Територията на ДЛ "Шумен" попада в структурната област Мизийска плоча - стабилна, устойчива част от земната кора, слабо реагирала на нагъвателните процеси, със специфичен геоложки строеж. Северна България, включително Лудогорието и Шуменско-Провадийските плата, лежат изцяло върху нея. Характеризира се с почти хоризонтална покривка от седиментни скали с мезозойска и неозойска възраст, припокрити през кватернера от мощни льосови наслаги.

Площта на ДЛ "Шумен" е разположена основно върху льос и варовици.

Варовиците заемат около 96,1% от площта на лесничейството. Те са от различен вид, възраст и произход. Според съдържанието на варовито вещество, пясък и глинести съставки те се разделят на типични варовици (45,7% от площта), мергели (49,9%) и пясъчници (0,5%). Тези скали са мозаечно размесени помежду си, без ясно очертани граници на разпространение. Възрастта им се определя като кредна, но се срещат и помлади терциерни скали. По начин на образуване са органогенни или механично утаени. Скалите, изграждащи Шуменското плато, са горнокредни варовици от органогенен произход. От терциерни органогенни варовици са изградени хълмовете около селата Друмево и Кладенец, а ридът, който се простира в югоизточната част на лесничейството от с.Овчарово до с.Ивански, е съставен предимно от долнокредни мергели.

Льосът и льосовидните глинени припокриват варовиците в северната част на лесничейството. Дебелината на льосовидния пласт е значителна, като достига до 15 метра. По химичен и механичен състав тази покривка е хетерогенна, но преобладава льосът с по-голямо участие на пясък и на места представлява глинесто-песъчлива маса. От льос и льосовидни глинени е заета близо 3,9% от територията на лесничейството.

Климатични условия

В климатично отношение територията на ДЛ "Шумен" попада в **Европейско-континентална климатична област, Умерено-континентална климатична подобласт, Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина**.

Малката разлика в надморските височини на територията на лесничейството, предопределя сравнително постоянни и еднакви параметри на климатичните елементи. Откритостта на Дунавската равнина на север, създава благоприятни условия за безпрепятствено нахлуване на студени континентални въздушни маси. Зимните температури в района на лесничейството са твърде ниски. Средномесечната температура за януари е около -2°C, но под влияние на релефа температурните условия са твърде различни, като в речните долини и големите долове са значително по-ниски, отколкото в съседните издигнати и платовидни места.

Пролетта настъпва сравнително рано, но пролетните мразове са често явление за района и приключват едва към 15-20 април. Средната юлска температура в Лудогорието е около 19,5°C / 22°C, а броят на дните със средна денонощна температура над 25°C е 5-10. Есента е по-топла от пролетта. Краят на периода на устойчиво задържане на температурата на въздуха над 5°C е около 20 октомври.

Първите есенни мразове настъпват към 10-15 октомври за котловинните места и към 20 октомври за останалите терени. Късните пролетни и ранните есенни слани сравнително рядко нанасят повреди на горските насаждения и култури. Продължителността на вегетационния период е около 6,5-7 месеца.

Средният годишен валеж за района на лесничейството е по-нисък от средния за страната и се колебае от 550 до 680 мм/кв.м, като максимално количество валежи и с най-голяма интензивност падат през юни, а най-малко през февруари. Засушаванията са често явление за района.

Снежната покривка е неустойчива, като дори и през януари се задържа главно в периодите на застудяване. В периодите на затопляне се стопява напълно. Последната снежна покривка се стопява до средата на месец март. Средногодишно снежната покривка се задържа около 52 дни.

Преобладаващи за района на лесничейството са североизточните ветрове.

Съчетанието на изложените до тук климатични фактори определят умерено-континенталния характер на климата, леко смекчен от влиянието на Черно море, орографията на терена и фьоновите прояви. Като цяло климатичните условия са благоприятни за развитието на горскодървесната растителност.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

*Таблица № 2
за температурата на въздуха*

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина	9,0 / 10,5	-22,9 / -35,5	38,5 / 45,0

*Таблица № 3
за количеството на валежите*

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина	550-680	VI	II

Почви

Територията на ДЛ "Шумен" не се отличава с голямо разнообразие на почвени типове. Срещат се два основни почвени типа - сиви горски почви и хумусно-карбонатни почви. Сивите горски почви са представени от трите си подтипа -тъмносиви, сиви и светлосиви.

*Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове*

Типове горски почви	Площ в ха	%
сива горска	2737,1	17,3
тъмносива горска	10693,9	67,5
светлосива горска	530,8	3,3
хумусно-карбонатни	1879,9	11,9
Всичко:	15841,7	100,0

Земите от горския фонд в района на ДЛ "Шумен" са добре облесени и липсват ерозионни процеси от масов характер. От различни видове ерозия са засегнати само 40,7 ха или 0,2% от общата му площ.

Растителност

Според горскорастителното райониране, територията на ДЛ "Шумен" попада в **Мизийската горскорастителна област**, подобласти Шуменско-Провадийски плата и

Лудогорие. Във вертикално отношение цялата площ попада в Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-600 м н.в.), **подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори** (0-400 м н.в.).

Основните дървесни видове, които дават облика на естествената горска растителност, са габъра и цера. Те заемат съответно 19,0% и 17,1% от залесената площ на лесничейството. Разпространени са повсеместно като образуват предимно чисти или смесени с клен и цер габъррови насаждения и чисти или смесени с благун, зимен дъб, габър и сребролистна липа церови насаждения. В югозападната част на лесничейството по-широко разпространение имат чистите издънкови букови дървостои, на места смесени с габър и сребролистна липа. Пак в южната част се срещат насаждения с преобладание или значително участие на сребролистна липа.

На по-бедните месторастения естествената горска растителност се състои от келяв; габър, космат дъб и мъждрян. Единично участие в състава на насажденията имат цера, клена и махалекката и др.

На територията на лесничейството са създадени кръгло 3685 ха култури. Основните дървесни видове, използвани за залесяване, са черният бор и акацията. Създадени са и култури от червен дъб, бял бор, ясен, бреза, явор, полски бряст, гледичия, тополи и др. Създадени са и култури от орех, градински тип.

В състава на растителните формации участват редица храстови и тревни видове, като най-широко разпространени са глог, леска, дрян, бъз, шипка, трънка, птиче грозде, аморфа, житни, детелина и др.

На територията на лесничейството, в границите на природен парк "Шуменско плато", се намира най-голямото находище в страната на пролетното ботурче.

Интерес представляват и групата вековни дървета от летен дъб, в земеделските територии близо до с.Мараш.

Установените при теренно-проучвателните работи дървесни, храстови и тревни видове, защитените по българското законодателство и вписаните в Червената книга на България растения, са дадени в приложение №6.

*Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове*

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	117,9	0,8	27,8	0,2
Смърч	2,8	-	2,5	-
Черен бор	1489,2	9,5	1317,8	8,4
Зелена дуглазка	0,3	-	0,3	-
Атласки кедър	0,3	-	4,3	-
Сребрист смърч	0,1	-	-	-
Бук	1235,3	7,9	1409,4	9,0
Червен дъб	265,3	1,7	376,6	2,4
Зимен дъб	799,0	5,1	1019,9	6,5
Летен дъб	32,1	0,2	45,6	0,3
Благун	359,1	2,3	509,4	3,3
Цер	2685,4	17,1	2797,7	17,8
Габър	2981,3	19,0	2751,4	17,6
Бряст	14,7	0,1	13,4	0,1
Трепетлика	21,5	0,1	5,0	-
Явор	11,4	0,1	33,9	0,2
Бреза	15,8	0,1	15,8	0,1
Мъждрян	190,1	1,2	139,8	0,9
Орех	174,6	1,1	159,1	1,0
Акация	1333,0	8,5	1352,9	8,6
Космат дъб	381,8	2,4	343,6	2,2
Келяв габър	1340,6	8,6	946,9	6,1
Айлант	1,2	-	1,0	-
Върба	1,2	-	0,8	-
Миризлива върба	0,7	-	0,7	-
Гледичия	110,4	0,7	110,2	0,7
Джанка	9,1	0,1	9,1	0,1
Кестен	0,3	-	0,3	-
Конски кестен	0,4	-	0,4	-
Клен	273,7	1,8	216,3	1,4

Круша	93,0	0,6	36,5	0,2
Леска	7,0	-	5,0	-
Дребнолистна липа	9,6	0,1	9,3	0,1
Едролистна липа	32,9	0,2	59,6	0,4
Сребролистна липа	1379,5	8,8	1677,7	10,7
Копривка	0,3	-	0,3	-
Люляк	1,4	-	1,4	-
Махалебка	9,8	0,1	10,1	0,1
Мекиш	55,7	0,4	31,0	0,2
Череша	47,8	0,3	50,8	0,3
Шестил	1,9	-	9,6	0,1
Американски ясен	2,9	-	0,9	-
Планински ясен	69,1	0,4	95,1	0,6
Полски ясен	0,1	-	0,1	-
тп I-214	85,8	0,6	58,9	0,3
тп Regenerata	12,7	0,1	-	-
Киселица	1,5	-	1,5	-
Слива	0,2	-	0,2	-
Праскова	0,2	-	0,2	-
Смрадлика	2,6	-	2,6	-
Див рожков	5,9	-	5,8	0,1
ВСИЧКО	15668,5	100,0	15668,5	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на ДЛ "Шумен" е 16532,4 ха. От залесената площ (15668,5 ха) естествените насаждения покриват 11972,9 ха или 76,4%, а създадените култури са 3695,6 ха или 23,6% от залесената площ.

По вид на собствеността разпределението е дадено в Таблица № 6.

Таблица № 6

Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавна	14509,5	87,8
Общинска	1583,5	9,6
Частна	157,5	0,9
Временно стопанисвани от общината	252,1	1,5
Религиозна	-	-
На други юридически лица	29,8	0,2
ОБЩО:	16532,4	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	15668,5	94,8
Незалесена дървопроизводителна площ	173,2	1,0
Недървопроизводителна площ	690,7	4,2
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	16532,4	100,0

Таблица № 8

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	1872,5 / 1796,8	11,3 / 11,5
Широколистни високоствъблени	3079,1 / 2879,8	18,6 / 18,4
За реконструкция	2463,9 / 2213,5	14,9 / 14,1
Издънкове за прерастване	-	-
Издънкове за превръщане	7656,8 / 7352,6	46,3 / 46,9
Нискоствъблени	1460,1 / 1425,8	8,8 / 9,1
ВСИЧКО:	16532,4 / 15668,5	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	1190,4	1164,4	10421,5	10047,1	11611,9	11211,5
Защитни	5,8	5,8	162,2	139,9	168	145,7
Рекреационни	247,5	238,3	1393,8	1334,8	1641,3	1573,1
Защитени	426,9	386,4	2597,5	2289,5	3024,4	2675,9
Други	1,9	1,9	84,9	60,4	86,8	62,3
Общо ЗРЗТ	682,1	632,4	4238,4	3824,6	4920,5	4457,0
Общо ДСФ+ЗРЗТ	1872,5	1796,8	14659,9	13871,7	16532,4	15668,5
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	1872,5	1796,8	14659,9	13871,7	16532,4	15668,5

По лесоустройствен проект за периода 1992-2001 година е предвидено общо ползване в размер на 299530 куб.м с клони (средно годишно 29953 куб.м), от което 14885 куб.м годишно от главни сечи и 15068 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 310965 куб.м (средно годишно 31096 куб.м) или 104,8% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 135035 куб.м (ср. год. 13503 куб.м) или 90,7%, а от отгледни и санитарни сечи 175930 куб.м (ср. год. 17593 куб.м) или 116,8% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда средногодишен добив от 28420 куб.м без клони (при 25486 куб.м по ЛУП от 1991 г.) – 15143 куб.м добив от главни сечи, сеч на надлесни дървета и реконструкция и 13277 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на някои насаждения на територията на ДЛ “Шумен” е влошено. Продължителните летни засушавания, високите температури и големите амплитуди между зимните и летни температури са причинили силно отслабване на жизнените функции на дървесните видове и намаляване на тяхната устойчивост към патогенни организми.

Общата площ на засегнатите от различни повреди гори е 1185,6 ха или 7,6% от залесената площ на лесничеството. Най-разпространената повреда са **суховършията** – 954,5 ха, като особено силно са засегнати келяв габърите насаждения, акацията, ореха, цера и обикновения габър от широколистните и черния бор от иглолистните видове.

Обилните снеговалежи и силни студове са причина за повредите от **снеголом и ледолом**, които са засегнали 114,0 ха от горските площи, като най-силно е пострадал черния бор.

Тревожна е появата на заболяването Хипоксилонев рак по цера в северната част на ДЛ “Шумен”. Установени са засегнати насаждения върху площ от 40,6 ха.

Останалите повреди са констатирани на незначителни площи и са с малки очаквани загуби.

През ревизионния период са възникнали 4 пожара като са опожарени 225 дка площ.

Най-голям е броя на констатирани нарушения от незаконна сеч – 918 бр., на второ място са нарушенията от незаконна паша – 87 бр. и от лов и риболов – 72 бр.

Странични ползвания

Таблица № 10

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1992-2001) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2002-2011) средногодишно
Паша - площ	хектари			8893,2
Едър добитък	брой			8893
Дребен добитък	брой			44431

Сено	тона		400
------	------	--	-----

В Лесоустройствения проект няма данни за страничните ползвания в горския фонд на ДЛ "Шумен" през изминалия ревизионен период.

Лечебни растения

Списък на лечебните растения, разпространени на територията на ДЛ "Шумен", които попадат под разпоредбите на Закона за лечебните растения:

Безстъблена решетка (<i>Carlina acanthifolia</i> All.)	Жълтурче (<i>Ranunculus ficaria</i> L.)
Благун (<i>Quercus frainetto</i> Ten.)	Залист бодлив (<i>Ruscus aculeatus</i> L.)
Ботурче пролетно (<i>Cyclamen coum</i> Mill.)	Зарасличе (<i>Symphytum officinale</i> L.)
Бреза (<i>Betula alba</i> L.)	Здравец зловонен (<i>Geranium robertianum</i> L.)
Брей обикновен (<i>Tamus communis</i> L.)	Здравец обикновен (<i>Geranium macrorrhizum</i> L.)
Брекина (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	Зимен дъб (<i>Quercus sessiliflora</i> L.)
Бръшлян (<i>Hedera helix</i> L.)	Зимзелен малък (<i>Vinca minor</i> L.)
Бъз тревист (<i>Sambucus ebulus</i> L.)	Зимзелен тревист (<i>Vinca herbacea</i> W. et K.)
Бял бор (<i>Pinus silvestris</i> L.)	Златен дъжд (<i>Laburnum vulgare</i> Bercht. et Presl.)
Бяла акация (<i>Robinia pseudoaccacia</i> L.)	Змийско мляко (<i>Chelidonium majus</i> L.)
Бяла върба (<i>Salix alba</i> L.)	Змиярник петнист (<i>Arum maculatum</i> L.)
Ветрогон (<i>Eryngium campestre</i> L.)	Зъбник (<i>Cardamine bulbifera</i> Cr.)
Волски език (<i>Scolopendrium vulgare</i> Sw.)	Иглика лечебна (<i>Primula officinalis</i> L.)
Вратига (<i>Tanacetum vulgare</i> L.)	Изтравниче обикновено (<i>Asplenium thricomanes</i> L.)
Вълча ябълка обикновена (<i>Aristolochia clematitis</i> L.)	Какула мускатна (<i>Salvia sclarea</i> L.)
Върбинка лечебна (<i>Verbena officinalis</i> L.)	Камшик лечебен (<i>Agrimonia eupatoria</i> L.)
Гледичия (<i>Gleditschia triacanthos</i> L.)	Киселица (<i>Malus silvestris</i> Mill.)
Глог обикновен (<i>Crataegus monogyna</i> Jacq.)	Киселиче обикновено (<i>Oxalis acetosella</i> L.)
Глог черен (<i>Crataegus pentagyna</i> W. et K. ex Willd.)	Клинавче (<i>Astragalus glycyphyllos</i> L.)
Глухарче (<i>Taraxacum officinale</i> Web.)	Кокиче снежно (<i>Galanthus nivalis</i> L.)
Горуха (<i>Lepidium draba</i> L.)	Комунига лечебна (<i>Melilotus officinalis</i> L.)
Гръмотрън бодлив (<i>Ononis spinosa</i> L.)	Копитник (<i>Asarum europaeum</i> L.)
Дебрянка европейска (<i>Sanicula europaea</i> L.)	Коча билка обикновена (<i>Nepeta cataria</i> L.)
Девесил сибирски (<i>Heracleum sibiricum</i> L.)	Кукувиче мляко (<i>Lathraea squamaria</i> L.)
Дива краставица (<i>Ecbalium elaterium</i> L.)	Кукуряк миризлив (<i>Helleborus odoratus</i> W. et K.)
Дива ружа (<i>Althaea cannabina</i> L.)	Кучешко грозде червено (<i>Solanum dulcamara</i> L.)
Диво салкъмче (<i>Galega officinalis</i> L.)	Кучешко грозде черно (<i>Solanum nigrum</i> L.)
Дилянка (<i>Valeriana officinalis</i> L.)	Къпини (<i>Rubus sp. diversae</i>)
Драка (<i>Paliurus aculeatus</i> Lam.)	Лаватера (<i>Lavatera thuringiaca</i> L.)
Дребнолистна липа (<i>Tilia parvifolia</i> Ehrh.)	Лазаркиня (<i>Galium odoratum</i> L.)
Дрян (<i>Cornus mas</i> L.)	Левурда (<i>Allium ursinum</i> L.)
Дяволска уста (<i>Leonurus card/aca</i> L.)	Лепка (<i>Galium aparine</i> L.)
Европейски чашкодрян (<i>Evonimus europaea</i> L.)	Летен дъб (<i>Quercus robur</i> L.)
Едрolistна липа (<i>Tilia grandifolia</i> Ehrh.)	Лисичина грудеста (<i>Coridalis cava</i> Schweigg.)
Еньовче същинско (<i>Galium verum</i> L.)	Лопен гъстоцветен (<i>Verbascum thapsiforme</i> Schrad.)
Женска папрат (<i>Athyrium filix-femina</i> Roth.)	Лудо биле (<i>Atropa belladonna</i> L.)
Живениче кучешко (<i>Scrophularia canina</i> L.)	Люляк (<i>Syringa vulgaris</i> L.)
Живовлек теснолист (<i>Plantago lanceolata</i> L.)	Лютиче пълзящо (<i>Ranunculus repens</i> L.)
Живовляк голям (<i>Plantago major</i> L.)	Маточина (<i>Melissa officinalis</i> L.)
Жълт кантарион (<i>Hipericum perforatum</i> L.)	

Махалебка (*Prunus mahaleb* L.)
 Мащерка (*Thymus sp. diversae*)
 Медуница лечебна (*Pulmonaria officinalis* L.)
 Мекиш (*Acer tataricum* L.)
 Мента блатна (*Mentha pulegium* L.)
 Мехунка (*Physalis alkekengi* L.)
 Мизийски бук (*Fagus moesiaca* K.Maly)
 Миши уши (*Hieracium pilosella* L.)
 Момина сълза (*Convallaria majalis* L.)
 Мъждрян (*Fraxinus ornus* L.)
 Напръстник вълнест (*Digitalis lanata* Ehrh.)
 Напръстник едроцветен (*Digitalis grandiflora* Mill.)
 Напръстник ръждив (*Digitalis ferruginea* L.)
 Обикновен габър (*Carpinus betulus* L.)
 Обикновен смърч (*Picea excelsa* Link.)
 Обикновена леска (*Corylus avellana* L.)
 Обичниче обикновено (*Thalictrum aquilegifolium* L.)
 Овчарска торбичка (*Capsella bursa-pastoris* L.)
 Омайниче градско (*Geum urbanum* L.)
 Орехче ливадно (*Filipendula hexapetala* Gilib.)
 Орлова папрат (*Pteridium aquilinum* Kuhn.)
 Очиболец горски (*Potentilla erecta* L.)
 Очиболец пълзящ (*Potentilla reptans* L.)
 Очиболец сребрист (*Potentilla argentea* L.)
 Паричка многогодишна (*Bellis perennis* L.)
 Пелин горчив (*Artemisia absinthium* L.)
 Пелин обикновен (*Artemisia vulgaris* L.)
 Планински ясен (*Fraxinus excelsior* L.)
 Повет обикновен (*Clematis vitalba* L.)
 Подбел (*Tussilago farfara* L.)
 Подрумиче жълто (*Anthemis tinctoria* L.)
 Подъбиче бяло (*Teucrium polium* L.)
 Полски бряст (*Ulmus campestris* L.)
 Полски ясен (*Fraxinus oxycarpa* Willd.)
 Пролетно секирче (*Lathyrus vernus* L.)
 Птиче просо (*Lithospermum officinale* L.)
 Пчелинок обикновен (*Marrubium vulgare* L.)
 Равнец бял (*Achillea millefolium* gr.)
 Равнец жълт (*Achillea clypeolata* Sm.)
 Ралица обикновена (*Consolida regalis* S. F.Gray.)
 Ранилист лечебен (*Betonica officinalis* L.)
 Резеда жълта (*Reseda lutea* L.)
 Репей (*Arctium lappa* L.)
 Риган обикновен (*Origanum vulgare* L.)
 Росен (*Dictamnus albus* L.)
 Рунянка обикновена (*Hieracium sutosum* L.)
 Самобайка (*Glechoma hederacea* L.)
 Сапунче лечебно (*Saponaria officinalis* L.)
 Седефче (*Ruta graveolens* L.)
 Седмолист (*Aegopodium podagraria* L.)
 Синя жлъчка (*Cichorium inthybus* L.)
 Сладка папрат (*Polypodium vulgare* L.)
 Слез горски (*Malva sylvestris* L.)
 Смил (*Helichrysum arenarium* L.)
 Смарлика (*Cotinus coggygia* Scop.)
 Сребролистна липа (*Tilia argentea* Desf.)
 Срещниче обикновено (*Ajuga reptans* L.)
 Съсънка горска (*Anemone silvestris* L.)
 Съсънка лютиковидна (*Anemone ranunculoides* L.)
 Телчарка обикновена (*Polygala vulgaris* L.)
 Теменуга миризлива (*Viola odorata* L.)
 Тлъстига голяма (*Sedum maximum* L.)
 Трепетлика (*Populus tremula* L.)
 Трънка (*Prunus spinosa* L.)
 Усойниче обикновено (*Echium vulgare* L.)
 Чадърче дребноцветно (*Calystegia serium* L.)
 Червен кантарион (*Erythraea centaurium* Pers.)
 Черен бъз (*Sambucus nigra* L.)
 Черновръх обикновен (*Clinopodium vulgare* L.)
 Шестил (*Acer platanoides* L.)
 Ягода горска (*Fragaria vesca* L.)

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Списък на растителните видове, разпространени на територията на ДЛ “Шумен”, които са включени в Червената книга или са защитени от Закона за биологичното разнообразие:

Конски кестен (*Aesculus hippocastanum* L.) – Застрашен вид. Защитен вид.
 Кестен (*Castanea sativa* Mill.) – Застрашен вид.
 Див рожков (*Cercis siliquastrum* L.) – Рядък вид.
 Лудо биле (*Atropa belladonna* L.) – Рядък вид.
 Съсънка горска (*Anemone silvestris* L.) – Застрашен вид. Защитен вид.
 Божур (*Paeonia tenuifolia* L.) – Застрашен вид.
 Ботурче пролетно (*Cyclamen coum* Mill.) – Рядък вид. Защитен вид.
 Кокиче снежно (*Galanthus nivalis* L.) – Застрашен вид. Защитен вид.
 Пащърнак степен (*Pastinaca umbrosa* Stev.) – Рядък вид.

Ленолистен целолист (*Haplophyllum thesioides* G.Don.) – Рядък вид.
Ледебуров миск (*Juginea ledebourii* Bunge) – Рядък вид.
Понтийска ведрица (*Fritillaria pontica* Wahl.) – Рядък вид.
Пърчовка обикновена (*Himantoglossum hircinum* Spreng.) – Защитен вид.
Анакампис обикновен (*Anacamptis pyramidalis* C.Rich.) – Защитен вид.
Фибигия щитовидна (*Fibigia clypeata* Boiss.) – Рядък вид.
Копривка кавказка (*Celtis caucasica* Willd.) – Рядък вид.

Защитени територии

На територията на ДЛ “Шумен” са обявени следните защитени природни обекти:

Природен парк “Шуменско плато” – обявен със заповед № 79/05.02.1980 г. на КОПС, с обща площ 3024,4 ха, от която 2675,9 ха залесена и 348,5 ха незалесена.

Резерват “Букака” – с обща площ 62,6 ха, съгласно Закона за защитените територии от 11.11.1998 г. отпада от устроената площ на лесничеството.